

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztalvozas

725.092.1

Szerző: *Zsoldos László*

Cím:

Forrás: **Irredenta utcaneveket.**

1921. VII. 26.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

Személy

Helyszám

A kormány, bizonyára kényszerítő okoknál fogva, nemrég feloszlatta a területvédelem jegyében működő szövetségeket és egyesületeket. E szigorú intézkedés előtt meghajlítjuk a magyar irredenta zászlaját; de csak azért, hogy utána annál magasabbra emeljük. Nem akarunk lemondani sohasem a testünkben kitépett országrészekről, nem akarjuk elfeledni Erdélyt, Kolozsvárt, Aradot, Brassót, Marosvásárhelyt, Nagyszeben, Segesvárt, Tordát, Vajda-Hunyadot, Csiket, Háromszéket, a gyergyói havasokat, a Marost, a Szamos, Körös, Sebes kigyózását, a gyönyörű erdélyi fürdőhelyeket. Nem akarjuk feledni Kassát, amelyet megszenteltünk Rákóczi Ferenc hamvaival; Nagyváradot, ahol Szent László királyunk álmodja a magyar diesség örök álmát; nem akarjuk feledni Temesvárt, Szabadkát, Újvidéket, Zombort, Zimonyt, az elrabolt Délmagyarország dus kalászeit; nem akarjuk feledni a felvidék vadregényes bérceit, a fenyőkoszorus Tatra örökzöld mosolyát. Fülünkbe cseng a ruthén föld nótiája, s remegve gondolunk Sopronra és a nyugatmagyarországi megyékre, amelyekért már szintén kinyultak a ragadozó karmok.

Nem! Látni akarjuk mind, amit elvettek tőlünk. Köztük akarunk élni. Ha megyek az utcán, azt akarom, hogy mindig előttem legyen a magyar irredenta-gondolat nagy mementója: elvették tőlünk Magyarország kétharmadrészét. Iparkodjál! Dolgozzál! Ne dorbézolj! Ne tékozzolj! Hanem törd magad, ha magyar vagy, mindhalálig, mert, ha másképp nem lehet, a tiz körmünkkel is ki kell kaparnunk a sírjából Nagymagyarországot!

Ez a tizenegyedik parancsolat kell, hogy lépésről lépésre a szeme előtt legyen Csonkamagyarországon mindenkinek. Az utcára kell kivinni az irredentát. Rá kell szögezni az utcasarkokra, a házak falára, a házszámok fölé, mindenfelé Magyarországon vérvörös sebeit, hogy folytonosan, örökké a szemünk előtt lebegjenek mindaddig, amíg csak újra a miénk nem lesz minden, amit szívtünkben úgysem téphetnek ki soha.

Főlkérem, felhivom Budapest székesfőváros igen tisztelt törvényhatóságát, hogy elszakadt száz városaink, fürdőhelyeink, vármegyéink, hegységeink és folyóink neveivel népesítse be s tegye soha le nem mondón magyarrá Budapest utcáit, köztereit, hidjait, szóval mindent, ami csak szemébe ötlhet a járóelőlőknek: magyarnak és külföldinek egyaránt. *Kolozsvári-utca.* Mért ne adhatnók ezt a nevet az amugy is magyartalan hangzású Koronaherceg-utcának. Vác városának jó hazafi közönsége talán nem veszi rossz néven Budapest fővárosától, ha az elegáns Váci-utcát vagy legalább azt a részét, ahol korzózni szokás, elkeresztelnék Kassai-utcának. Nem örök időkre. Csak addig, amíg újra a miénk nem lesz Kassa, Kolozsvár. A körutakat is be lehetne osztani Erdélyi-körut, Székely-körut, Délmagyarországi-körut, Felvidéki-körut, Nyugatmagyarországi-körut, Pozsonyi-ut, Arádi-utca már van, de ezeknek a nevét is beljebb lehetne hozni a főváros szívébe. Tatra-fasor. Nem szépen hangzanék ez valahol. Hány értelmetlen utcanév van Budapesten? *Tavaszmező-utca, Örömvölgy-utca* — és társai! Hány fölösleges név! *Kender-utca.*

Minek az? Nem jobban esik szemnek, fülnek, és az összeszoruló magyar ökolnek, ha ezek helyett megszálalt városok nevei vannak az utcatáblákon? Érsekújvár, Nyitra, Ujkomárom, Selmecbánya, Körmöcbánya, Nagyvárad, Szabadka, Zombor, Zimony, Újvidék, Pancsova, Zalatna, Sepsiszentgyörgy, Csíkszereda, stb.; vagy megszálalt fürdőhelyeink nevei: Tátrafüred, Barlangliget, Pöstyén, Koritnica, Tusnád, Vizakna...

Az elvett hegyekről, folyókról sem szabad megfeledkezni. Lomnici csucs. Gyergyói havasok-utja, Vág, Maros, a három Körös, Sebes, Fekete, Fehér. A tengerszemek. A völgyek. Vágvölgyi-, Zsilvölgyi-utca. Uzsokot sem illenék kihagyni. De még a trianoni békét sem. En, ha tölem függne, a kerepesi temetőt nevezném el *trianoni temetőnek*. A temető kapuján ott magaslana hatalmas betűkkel:

Trianoni temető.

És fölötte, vagy alatta a másik tábla:

Föltámadunk!

Hát nem többet beszélne-e ez száz szónoklatnál? És naponta elmegy mellette gyalog és villamoson negyvenezer ember.

Kérem ismét a főváros törvényhatóságát, tegye meg ezt. Szögezze ki Magyarország ideiglenes, de iszonyú tragédiáját Budapest utcáin, közterein, a házak falára: árássza el a főváros irredenta utca-
nevekkkel, hogy a Budapesten járó embernek ne lehessen egy negyedórája se, amelyik mentes lehetne benne az irredenta gondolatától. Járjon elől hazafias példával ebben Magyarország székesfővárosa, de Csonkamagyarország valamennyi törvényhatósága is szintén gondoskodjék róla, hogy minden városnak és falunak legyen legalább egy-két irredenta nevű tere, vagy utcája. És a temetőt nevezzék el lehetőleg mindenütt Csonkamagyarországban trianoni temetőnek. Mert ennek a békének a fogalmába bele kell itatni a hullaszagot. Mert a trianoni béke, igaz, hogy Magyarország sírjának készült, de

az igazság alighanem az, hogy önönmagának lesz a sírja. Mi pedig, hiszen ezt minden temető kapuján olvasni lehet:

„Feltámadunk“.

Zsoldos László.